

József 18 éves fiatalember, aki a sorozó bizottság beutalójával, anyja kíséretében érkezett a rendelésre. Az első interjú során kiderül, hogy kb. 16 éves korától áll fenn éjszakai bevétel, ami hetente többször is előfordul. Szakmát tanult, jelenleg abban dolgozik. Az iskolai tanulmányok ideje alatt a tünete miatt nem mert a többiekkel együtt táborokba, osztálykirándulásokra menni, és sehova, ami azzal járt volna, hogy nem otthon alszik. Anyja mindenben támogatja, segíti, apja nem igazán tud a dologról, vagy legalábbis nem folyik bele. Gyakorlatilag József életében kevés szerepe van. Nincsenek rosszban, inkább nincsenek semmilyen viszonyban. Egymás mellett élnek egy családi házban, de kevés a kapcsolatuk. Anyja és apja is csendesen élnek egymás mellett, komolyabb érzelmi kötődések és megnyilvánulások nélkül. Inkább mechanikusan.

Józsefnek kevés kapcsolata van az anyján kívül. Alapvetően „jó gyerek”, nincs és nem is volt vele semmi komolyabb probléma. Tette a dolgát, tanult, segített a szülőknek, elvult. Barátja nincs, de egy saját zenekarral szoktak próbálni, együtt játszani, illetve discoban dj-ként működni. Táncolni nem szokott, a szórakozásban nem vett részt, csak a zenét szolgáltatva hozzá. Ez jellemző volt az egész életvitelére: kívülről szemlélődő módon élt, és igyekezett másoknak segítségére lenni. Volt hobbija: szakmájához kötődően, annak egy szűkebb részterülete. Ezzel is élvezettel foglalkozott, egyedül. Érzelmileg anyjához kötődött. Saját jövőjét is úgy képzelte, hogy a jelenlegi családi házra emeletrépitéssel vagy a padlástér lakássá alakításával oldja meg lakásproblémáját, ahova aztán majd saját családjával (feleség, gyerek) fog költözni. Igazából egyfajta duálunióban, szinte szimbiózisban élt anyjával.

Külsőleg József sármos, mosolygós, jóvágású fiatalember volt, akinek megvolt a sajátos humorérzéke is, de hallgatag, visszahúzódó, a terápiában is nehezen beszél. Beszélgetés közben inkább a történésekre szorítkozik, és mintha nem is vele történtek volna az események, olyan stílusban mesélt életéről, a mindennapokról. Semmilyen érzelmi megnyilvánulás nem volt érzékelhető, inkább stabil színtelenség. Néha sikerült nevetnie, de a szomorúságtól, dühtől, és egyéb negatív érzelmektől keményen távol tartotta magát.

A terápia 3 évig tartott. A végére József párkapcsolatot alakított ki, és barátnője terhessége miatt kitérték az esküvőt. Mivel a menyasszony szülei házában átalakítás nélkül is lehetőség volt külön lakrészükben élni, így odaköltözött József is. Anyja ebben az időszakban szó szerint rámtört a rendelőben, és követelte, hogy adjam neki vissza a fiát. Megértettem az indulatát és dühét, csalódottságát: neki a fia volt az egytlen, és ezért is igyekezett mindenáron maga mellett tartani kisgyerekként, elvágva őt a külvilágtól, amennyire csak lehetősége volt rá. De szerencsére ő maga is megértette a beszélgetés során, hogy József a maga útján jár, és éli az életét. Neki viszont nagymamai örömei jönnek hamarosan, és szeretetét, ragaszkodását a megszületendő unokájának adhatja: minden bizonnyal mindenki elégedett lesz és örömmel fogadja a segítségét. Az unoka meg amúgyis mindkét oldali nagyszülőkre igényt tart. Így happy end-del végződött a történet.

Remekül mutatja József története az enuresis mélyen húzódozó, és rejtett dinamikáját: anya és fia viszonyában a kielégítetlen szeretetigény megjelenését, a gyermekké tevő anyai szeretet elleni reménytelen lázadást, és azt a kompromisszumot, amivel József tudattalattja ezt a helyzetet megoldotta: tünete miatt nem mehetett el anyja mellől, pedig igazából a többi fiatalhoz hasonlóan ő is szeretne volna élni az életét. Anyja bénító szeretete elleni lázadása pedig fenntartotta a tünetet. Ennek az önrontó körnek a felderítése és korrigálása volt a terápia feladata.